

РАЗВИТАК

ГОДИНА IV - БРОЈ 9, 24. НОВЕМБАР 2007.

ЧАСОПИС УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА ШКОЛЕ "СТЕФАН ДЕЧАНСКИ"

110 НАШИХ ГОДИНА

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

Насловна страна корице:
фотографије из архиве Савеза глувих и наглувих
и школе "Стефан Дечански"

Јубилеј за понос

Људи се поносе различитим стварима. Неко је поносан на свој рад, неко на своја достигнућа, неко на своју традицију. Ми имамо 110 разлога за понос – наших 110 година. Наша школа се мора поносити тиме што већ много година, много деценија и читав век зна само за победе и успехе.

**Почели смо још
у деветнаестом
веку**

Наш пут је почео давне 1896. године када је Друштво “Краљ Дечански” отворило школу за глуве. Школа се налазила у Зориној улици број 11 (данас улица Кнегиње Зорке). Прва генерација је бројала 11 дечака и 2 девојчице. Школом је управљао професор Коста Николић. У годинама које су долазиле створени су први наставни планови и програми, штампана је читанка за глуве коју је саставио Коста Николић, написани су приручници за наставнике и изграђена је наставна метода.

Током Првог светског рата наша школа је била под немачком окупацијом са свега 7 ученика. После победе српске војске и стварања Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца, 1918. године школа наставља са радом. Примљено је 27 ученика са територије целе нове државе.

Основана је "шегртска школа"

На почетку рада школе ученици су обучавани у разним занимањима у оквиру "шегртске школе". Обучавани су за: браварски, обућарски, бачварски, опанчарски, сарачки и кројачки занат. Упоредо са развијањем школе формиран је и наставнички и васпитачки кадар.

Били смо и забрањивани

Немачки окупатор је 1941. године забранио рад Друштву "Краљ Дечански" и нашој школи.

Поново радимо од ноембра 1945.

У духу тадашњег времена школа је добила нови назив „Основна школа број 44“. Бројала је 32 ученика. Јуна 1947. године промењен је назив у „Школа за глувонеме“. Добија се на коришћење зграда у улици Првог Маја 58 (данас Ресавска улица) и оснивају се два логопедска одељења. Из године у годину број одељења и ученика се повећавао.

Народна република Србија
ШКОЛА ГЛУВОНЕМИХ
бр. 64
6, септембар 1947.
БЕОГРАД, Ул. Ген. Жданова 58
III рејон

ОБАВЕШТЕЊЕ РОДИТЕЉИМА ГЛУВОНЕМЕ ДЕЦЕ

Школа глувонемих града Београда од 15. септембра 1947. отпочиње редован наставни рад у школској 1947/8. години у оправљеној својој згради у Београду ул. Генерал Жданова 58 III рејон, па извештава родитеље глувонемих из Београда, околине и унутрашњости НР Србије, да 10. септембра 1947. упуте у школу све досадашње ђаке и нове доведу до 18. септембра 1947. за упис у I разред, у који ће се примити сви душевно развијени и телесно здрави глувонеме оба пола, млађи и старији, ако их родитељи могу да издржавају и сместе код приватних у Београд на становање, исхрану и укупно старање.

Управитељ,
Милић Ђ. Раковић

Школске 1948/49. године отвара се Школа ученика у привреди

Теоретска настава обављана је у згради школе, а практичан рад се изводио у радионицама које је за ту сврху основао Савез глувих Србије. У ово време школа постаје вежбаоница дефектолошког одсека Више педагошке школе.

Мењани су називи а школа је и даље радила

Хиљаду деветсто педесет друге године школа добија назив Школа глувонемих „Силвије Крањчевић“, по хрватском песнику и под овим именом смо били препознатљиви дуги низ година. У школској 1952/53. години донет је нови наставни план и програм у коме је разграничено основно образовање од професионалног оспособљавања а основна школа је продужена на осам година.

Реформе нас не заобилазе

Наставници и ученици школе пребачени су у школу за глуву децу у Земуну, а логопедска одељења су пребачена у Основну школу „Филип Вишњић“. У Београду је остала само Школа ученика у привреди. Рад школе је обновљен 1959. године. Тада је примљена прва генерација предшколске деце. Први пут почиње и диференцијација глувих и наглувих ученика, отварају се прва одељења са слушним апаратима.

Дипломирани кадар побољшава квалитет рада

Са Више школе за специјалне педагоге из Београда пристиже дипломирани кадар што доприноси увођењу новина у наставу. 1960. године Просветни савет Србије доноси први посебни

Наставни план и програм за специјалне школе глувих ученика у привреди, којим се уводи трогодишње стручно школовање и стручни предмети. Практична обука се обавља у заштитним радионицама, у којима ученици касније и раде.

Коначно смо у нашој згради

1968. године школа се сели у Улицу Светозара Марковића 85 где се и данас налази. Овај период је значајан због сарадње са Савезом глувих Србије, са којим школа организује алфабетске течајеве и активно учествује у одборима Савеза. Наши ђаци се укључују у рад КУД „Радивој Поповић“ са којим су остварили више успешних турнеја у земљи и иностранству.

Уџбеници за глуве

Савез глувих Југославије покреће издавање уџбеника за школе за глуву децу. Овај посао преузима Савез друштва дефектолога, а данас уџбенике издаје Завод за издавање уџбеника Србије. Као аутори и ко-аутори уџбеника учествују и колеге, наставници наше школе. Овим уџбеницима олакшано је учење генерацијама наших ученика.

Наши директори

У току наше 110 – годишње историје школу су као управници и директори водили: Коста Николић, Миладин Љујић, Владимир Спасић, Лука Лазаревић, Мара Ристивојевић, Влада Петровић, Милић Раковић, Трифун Константиновић, Зорка Поповић, Обрен Павићевић, Милован Ћировић, Васо Обрадовић и Гордана Николић.

Данас се на челу школе као директор налази Лепосава Петровић.

Наш садашњи рад

У последњих десет година радимо на иновирању наставних планова и програма сходно интересовањима и способностима ученика. Пратимо трендове и стратегију васпитања и образовања. Радимо на проширењу подручја рада и образовних профила за ученике средњих школа у корелацији са потребама друштвене средине. Поред иновирања редовног плана и програма и усклађивања са планом и програмом за ученике редовне популације истовремено богатимо и садржаје ваннаставних активности ученика. Коначни циљ нам је интегрисање наше деце и ученика у средину која их окружу-

је. Потврда нашег рада су постигнути резултати ученика на општинским, републичким и међународним такмичењима и сусретима. Трудимо се да будемо подршка ученицима који су показали способност и интересовање за даље школовање у редовним средњим школама, као и на високим струковним школама и факултетима.

Сарађујемо са школама високих струковних студија

Већ две генерације наших ученика настављају школовање. Студенти су Високе школе струковних студија "Београдска политехника" - прва генерација са шест, а друга са три студента. Ове године уписана је и прва генерација студената на Високу струковну текстилну школу.

На њих смо поносни

Верујемо да ћемо се поносити њима као што се поносимо колегама, некадашњим ученицима - магистром графичких комуникација Славенком Јанковић и магистром сликарства Владимиром Магдаленићем.

Наше ваннаставне активности

Сваке године, у оквиру годишњих планова и програма, са децом реализујемо излете, посете, рекреативне наставе и екскурзије завршних разреда средње школе у земљи и иностранству, сходно правилнику и програму за реализацију.

Има нас свуда

Због изузетних креативних способности наши ученици свих узраста нас успешно представљају на разним манифестацијама, као што су: Сајам омладинског предузетништва, Дечији октобарски салон, тематске изложбе и слично.

Имамо велико разумевање и подршку Министарства просвете Републике Србије, Секретаријата за образовање града Београда, Скупштине општине Савски венац, као и организација у којима наши ученици обављају стручну праксу.

Велику моралну и материјалну подршку пружају нам и људи који разумеју проблеме наших ученика. На међународном плану остварујемо сарадњу са Друштвом српско-грчког пријатељства „Рига од Фере“ и школом из Лондона.

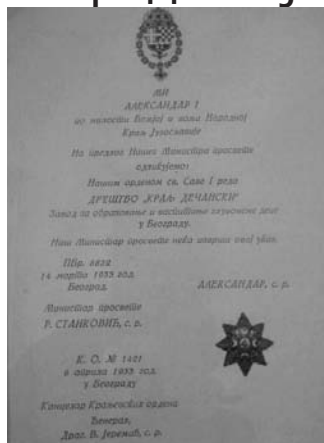
Од 2000. године радимо на едукацији кадрова и рехабилитацији деце са кохлеар имплантом са циљем укључења деце у редовне предшколске установе и основне школе. Школа пружа велику подршку едукацији наставног кадра путем одговарајућих семинара, трибина, округлих столова, и других стручних скупова.

Верујемо да ћемо и у наредном периоду имати чиме да се поносимо као што смо се и до сада трудили за ових 110 година. Храбро корачамо и верујемо у успешност будућих година.

Наши успеси - награде и признања

Током сто десет година постојања и рада Школе „Стефан Дечански“ наша установа, ученици и наставници добили су многобројна признања и награде којима се сви поносимо.

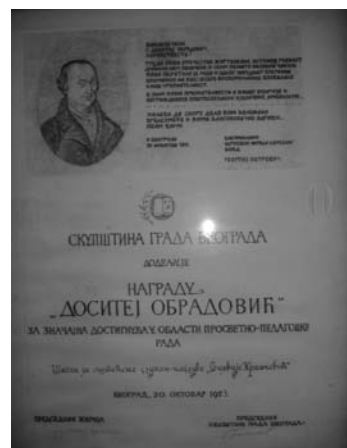
Велика признања

Краљ Александар Први Карађорђевић одликовао је нашу школу, тада Завод за образовање и васпитање глувонеме деце друштва „Краљ Дечански“ у Београду **Орденом Светог Саве првог реда**, шестог априла 1933. године.

За значајна достигнућа у области просветно-педагошког рада Скупштина града Београда доделила је, 20. октобра 1973. године, **награду „Доситеј Обрадовић“** Школи за оштећене слухом - наглуве „Силвије Крањчевић“. Нешто касније, један од петорице добитника **Октобарске награде града Београда „Доситеј Обрадовић“**, за резултате постигнуте у инструктивно-педагошком раду, био је и ондашњи директор школе Обрен Павићевић.

Школа је, као најбоља установа, добила **награду „Миодраг Матић“**, 9. јануара 1990. године. Исту награду, за најбољег ученика, добила је и наша бивша ученица, а сада студент Високе школе струковних студија „Београдска политехника“, Данијела Борисављевић, 2005. године.

За свој рад у корист глуве деце и омладине **Орденом заслуга за народ са сребрним зрацима** одликован је Милић Раковић који је био директор школе од 1945. до 1949. године.

Успеси и награде ученика

Наши ученици били су успешни на бројним такмичењима и наградним конкурсима. Није пропуштана ни једна прилика за учествовање наших ђака на пригодним манифестацијама.

Светосавске награде, дипломе и сребрњаке са ликом Светог Саве, добили су, 2006. године, наши ученици: Ранђеловић Дајана, Тодић Јована, Мићановић Радован и Симић Бранко, који су, претходне, 2005. године освојили прва места на Републичком такмичењу у

знању и вештинама ученика седмих разреда оштећеног слуха. Тринаест пута били смо прваци на **Републичком такмичењу у знању и вештинама** ученика седмих разреда оштећеног слуха. (Ужице, 2007; Крагујевац, 2005; Земун, 2004...)

Спортски успеси

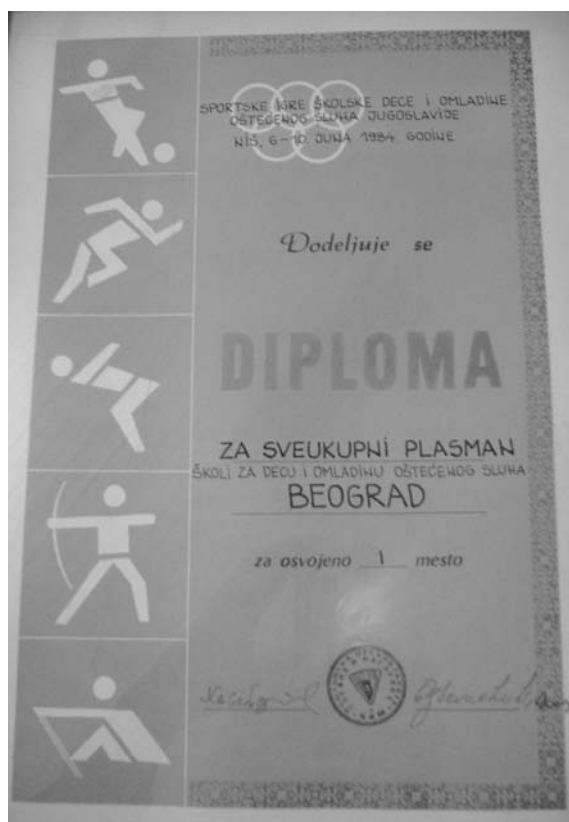
Први пут смо се такмичили давне 1948. године на **Првом фискултурном слету глуве омладине Југославије**, у Суботици. Међу шест стотина учесника, ученици наше школе освојили су треће место. Од тада наши ученици, скоро редовно, учествују на свим савезним и републичким спортским играма глуве деце.

На **савезном нивоу**, наша школа је била свеукупни победник на Осмим (Зрењанин, 1973) и Десетим школским играма (Ниш, 1984).

На Деветим школским играма (Сарајево, 1974) били смо први у конкуренцији омладинаца и омладинки и трећи у категорији пионира и пионирки.

На **Републичким спортским играма деце оштећеног слуха** прва места у укупном пласману освојили смо: на Другим Републичким спортским играма (Кладово, 1977), на Трећим спортским играма (Пожаревац, 1978), на Четвртим играма (Сокобања, 1979), на Петим школским играма (Београд, 1980) и на Седмим Републичким спортским играма (Земун, 1982). Ове игре се поново одржавају од 1996. године, када су у Призрену одржане Републичке спортске игре у категорији пионира у малом фудбалу.

У Аранђеловцу (1997) били смо први у укупном пласману. Потом је такмичење подељено по категоријама. У категорији пионира и пионирки били смо свеукупно први у Нишу (2005). У категорији омладинаца и омладинки прво место освојили смо у Суботици (2001) и Јагодини (2004).

Награде за креативност

Наши мали уметници, чланови ликовне секције и креативних радионица школе, са успехом излажу своје радове, равноправно са својим вршњацима. Од 2002. године, ученици школе излажу радове на **„Дечијем октобраском салону“**, где су освојили бројне награде и признања.

Две хиљаде седме године, наш

ученик Александар Јефтић освојио је прво место на ликовном такмичењу **„Европа у школи – једнаке могућности за све“**, у категорији ученика од петог до осмог разреда основних школа из целе Србије.

Врло запажене наступе, на бројним домаћим и међународним такмичењима остварују и наши фризери који су освојили прва места на **Првом и Другом Републичком такмичењу ученика оштећеног слуха** (Београд, 2005 и Крагујевац, 2006). На Такмичењу фризера Србије у Смедереву (2005) били смо други, а на Отвореном првенству Београда, у организацији „Клуба фризера Београда“ (2006), ученице наше школе освојиле су

прво и треће место.

На Међународном такмичењу ученика јуниора фризерске струке, у Бару, 2007. године, наше ученице, освојиле су прво и треће место.

Будућност је пред нама

Ученици школе учествовали су и у разним акцијама и добили бројна признања, дипломе и плакете. Данас, ову традицију, успешно настављају чланови бројних школских секција који учествују на пригодним смотрама, приредбама и другим манифестацијама, где су њихови наступи увек запажени, а често и похваљивани и награђивани.

Надамо се да ће и у будућности наши ученици успешно афирмисати школу и да ћемо се сви заједно радовати њиховим успесима и освојеним наградама.

Увек сте добро дошли!

Сто десет наших година не бисмо могли да прославимо ако се не сетимо људи који су свој радни век посветили деци са оштећеним слухом радећи у овој школи.

Кроз школу, од оснивања до данас, прошао је велики број наставника, административног и техничког особља као и људи који су радили на одржавању. Сви су они, свако на свој начин, допринели да наша школа буде оваква каква је данас. Многи од њих, нажалост, нису више са нама и ми их се сећамо са пијететом. Памтимо их и одајемо им признање за све што су урадили.

Велики допринос су дали и наши драги пензионери који су нам увек добро дошли. Увек се обрадујемо када нас посете, када нам причају како се некада радило, каква је била атмосфера, о многим генерацијама ученика

који су завршили ову школу. Није битно да ли су у школи радили 10, 20 или 40 година, да ли су у пензију отишли прошле, или пре 20 година, код свих се осећа да су им школа и рад у њој остали у срцу.

Ове школске године у пензију је отишла и наша драга колегиница Љиљана Новаковић, после 39 година рада.

Са њом, као и са нашим већ дугогодишњим пензионерима: Јованком - Вањом Јевтић, Живаном Лазаревић и Душаном Радосављевићем овом приликом смо разговарали. Сви су се радо одазвали позиву и поделили са нама своја сећања.

Љиља је почела са радом још 1969. године. Радила је на пословима наставника техничког образовања и домаћинства у основној школи и стручним предметима текстилне струке средњег образовања. Извела је више генерација, последњу прошле школске 2006/07. године. Дуго је водила секције домаће

радиности и техничког образовања. Њени ученици су учествовали на многим такмичењима и освајали завидна места. Са уважавањем говори о својим директорима који више нису са нама Обрену Павићевићу и Миловану Ћировићу, о колегама Илији, Хасану, Милици, Јелици, Заги,...

Говори о компактном колективу, ученицима који су ишли пре подне на практичну наставу, а после подне у школу, огледним предавањима које је сваки наставник држао, времену када су наставници сами писали планове и програме рада, писали уџбенике.

“Рад дефектолога је веома тежак, али и леп” - њене су речи. Али више од ње саме говоре њени ученици сада већ одрасли људи, који је нису заборавили већ су дошли на испраћај, када је одлазила у пензију, да јој се у том свечаном тренутку захвале за све што их је научила и допринела да постану успешни људи.

Увек је волела да помогне и на крају свог радног века организовала је продајну изложбу радова из домаће радиности као помоћ повређеном колеги Предрагу Лазићу. Њено велико искуство и невероватна енергија треба да послужи као узор млађим колегама.

Пре тридесет година у школу је дошла и наша колегиница Јованка - Вања Јевтић, сада већ 17 година пензионер.

И данас се радо сећа година проведених у школи. О свом раду говори са пуно љубави, а посебно издваја своју последњу генерацију у коју је уложила све своје знање сакупљено

кроз године рада са децом оштећеног слуха.

„Са овом генерацијом сам провела осам година. Диван је осећај када сваки дан гледаш како деца уз тебе расту, али и напредују. Сваки дан је нови изазов. Захваљујући стрпљењу, упорношћу, али пре свега из љубави према деци и према позиву долазило се до резултата. У раду сам посебну пажњу посвећивала развијању разумљивости говора, практичном говору, али пре тога децу је требало емотивно васпитавати, социјализовати их, да би се могло приступити едукативно-педагошком раду и остварити постављене циљеве. То је тежак, мукотрпан пут, али награда је још већа, када видиш резултате свога рада. Сви ученици ове генерације су успешно завршили школу и сада су задовољни одрасли људи. Тек када своје ученике видиш као успешне

људе, знаш да си на прави начин обављао свој посао и сав уложени труд је враћен”.

Све ово, Вања је рекла у једном даху. Из сваке њене речи избијао је понос и љубав према деци који се нису умањили ни после толико година од одласка у пензију.

Слично је било и у разговору са колегама Живаном Лазаревић и Душаном Радосављевићем који су истог дана још давне 1967. године почели са радом у нашој школи.

Душан Радосављевић је у два маха радио у нашој школи као аудиопедагог.

Почео је 1967.године и до `75. је радио на аудиопедагошком тренингу, а много је допринео и у опремању аудиолошког кабинета. Затим одлази на Институт за фонетику Филозофског факултета, а у школу се враћа 1980. и у њој ради до пензије. Својим великим радом и залагањем, заједно са колегиницом Зором Јевремовић учинио је да наша школа постане најбоље аудиолошки опремљена школа у Србији. Веома је поносан на свој рад.

„Било је тешко, али смо се сналазили. Били смо млади, пуни жеље да радимо, да истражујемо. У почетку смо сами припремали материјале, снимали разне звучне стимулансе, ономатопејске звуке и шуме, корачнице за развијање слушне пажње и ритма. Касније, када смо прешли у просторије данашње школе кабинет је максимално осавремењен и набављен је велики број апарата. Сада је рад био лакши и садржајнији”.

Дуле је волео децу и она су то осећала. Радо су долазила код “чика Дулета” на вежбање.

Увек је био отворен за сарадњу, за свакога је имао лепу реч, био ученик или млађи колега, а његово искуство и познавање аудиопедагогије било је неисцрпни извор знања које је увек радо делио са другима. Познат је као човек пун духа. Није било славља на коме нисмо уживали у његовим пригодним стиховима и у време свог рада, а и данас када је отишао у пензију. Радо је долазио у школу као и његова и наша колегиница Живана.

Она је 28 година како каже „година за памћење“ радила у школи у разредној и предметној настави. Има пуно генерација иза себе. Неки њени ученици су по завршетку осмог разреда одлазили у редовне стручне школе, а њена ученица је сада наша колегиница Славенка

Јанковић, магистар графичких комуникација. Памти имена својих ученика, њихове животне приче, а са многима и данас одржава контакт. О свом раду говори са пуно љубави, а посебно се сећа дивних приредби које су спремане са великим ентузијазмом и свог рада у фолклорној секцији.

“Сви смо били као једна породица. Деца су била сјајна, колектив добар, дивно смо живели и радили. Овај посао треба волети и радити га од срца. Увек када дођем у школу осећам нешто посебно, неку топлину, срце ми је препуно. Да поново почињем опет бих изабрала рад са глувима” – биле су њене речи.

Ове речи су и суштина рада сваког наставника-дефектолога. Без великог труда и љубави према деци и позиву нема успеха.

Ово четворо људи су део себе уградили у нашу школу. Овом приликом смо забележили њихова сећања. Надамо се, да ће и други наши драги пензионери пожелети да са нама поделе нешто из свог богатог радног искуства.

Врата школе су им увек широм отворена.

Дођите! Увек сте добро дошли!

Приредили:

директор школе Лепосава Петровић и наставници
Милош Марјановић, Ива Урдаревић, Мирјана Бојанић и
Весна Сибиновић-Миленковић

Почела је школска година

Нови предшколци

И ове године у нашу школу дошло је много нових другара предшколаца. Са њима ће се дружити наставнице Биља, Љиља и Драгана. Верујемо да ће и они бити добри ученици и добри другари.

Свечани пријем првака

Четрнаестог септембра 2007. године у свечаној сали наше школе одржан је традиционални пријем ђака првака. Ученици старијих разреда, пригодним програмом пожелели су добродошлицу својим „малим“ друговима.

Приредби су присуствовали представници управе школе, родитељи, ученици и наставници као и представници општине Савски венац, који су првацима поделили пригодне поклоне. Свима се неизмерно захваљујемо.

Јасна Петровић

У част првацима

И ове године ритмичка секција је пожелела добродошлицу и успешно школовање ученицима првог разреда.

У оквиру приредбе за прваке одиграли смо веселу игру уз музику са Сицилије. На крају игре, од срца смо им пожелели да буду добри и успешни ученици.

Марија Јевтић

Стигли су нам средњошколци

Као и сваке године, тако и ове, отворили смо врата школе за нове другаре - средњошколце. Желимо им срећан почетак.

Мирјана Бојанић

Пуно тога смо видели и научили Нека слике говоре!

Дани Европске баштине Ботаничка башта

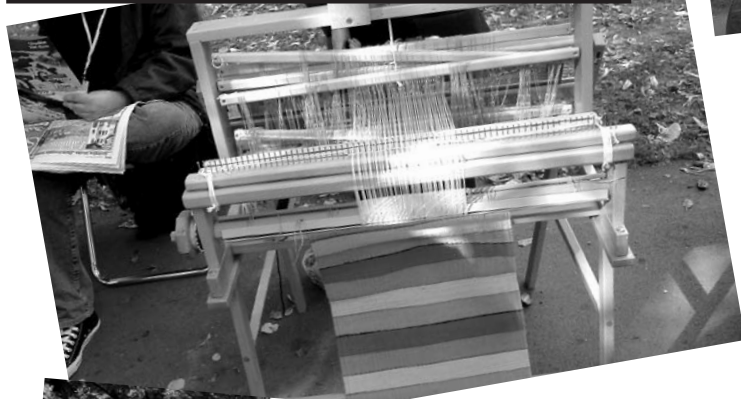
Столетно дрвеће, егзотично биље и невероватан осећај спокоја, пратили су нас приликом посете ботаничкој башти "Јевремовац".

Стари занати

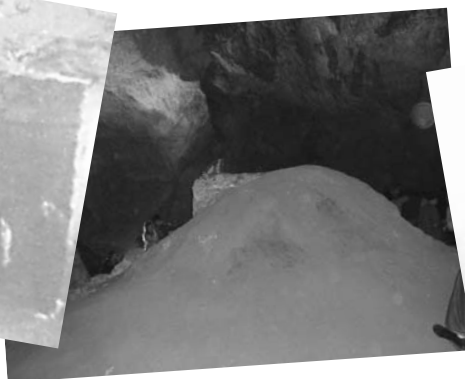
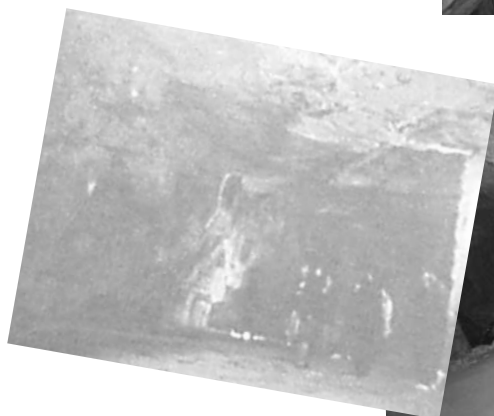
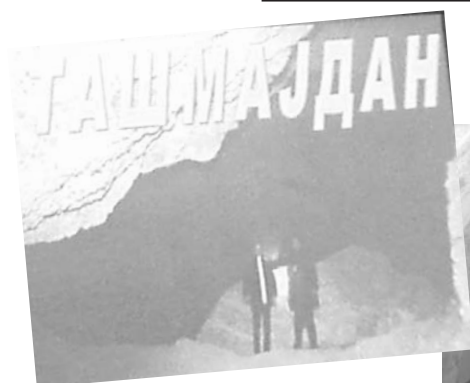
Видели смо шта све
људи могу да направе
својим рукама и
колико су поносни на
свој рад.

Београд испод Београда

Да бисмо волели свој град
морамо га упознати!

Књига у Храму

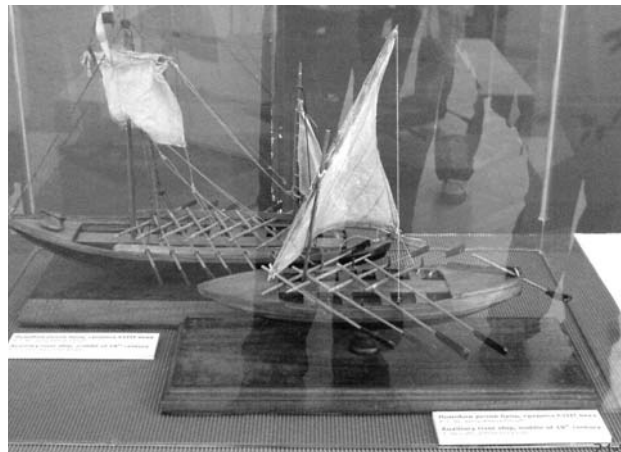
Мирослављево Јеванђеље је најстарији српски средњовековни документ из друге половине 12. века.

Копија или оригинал?

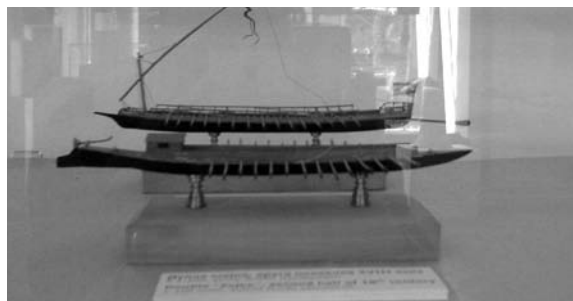
У сваком случају вредело је видети овај средњовековни рукопис.

Речно бродарство - културна добра на води

Видели смо макете бродова, бродске дневнике, сирене и хронометре. Све је то део наше културне баштине.

Никола Тесла

Изложбе

Изложба Александре Шарановић

Изложба коју је вредело видети
и која нас тера на размишљање.

Александра Шарановић је професор цртања и сликања на Високој школи струковних студија "Београдска политехника". Уједно, она је и професор сада већ друге генерације студената, наших ученика који су завршили школу "Стефан Дечански". Надамо се да ће се сарадња наставити и да ћемо имати још много нових генерација којима ће она пренети своје знање и љубав према сликарству.

42. Дечији октобарски салон

На овој изложби смо видели радове ученика из Србије и других земаља. Лепо смо се дружили и гласали за најлепше радове. Са нестрпљењем чекамо следећи Дечији октобарски салон.

Илустратори “Политикиног забавника”

Ова изложба многе од нас
враћа у детињство када смо
са нестрпљењем, сваког петка
чекали нови број.

На изложби су представљени
радови 104 уметника који
су радили илустрације,
карикатуре и стрипове од
оснивања “Политикиног
забавника” 1939. до данас.

Радионице Још једном смо обукли Цицу

“Цица” - лик “Политикиног забавника” коју су илустровале сестре Ликар облачиле су многе генерације 70-их и 80-их година. Цицу смо обукли и ми, приликом учествовања у креативној радионици у Музеју примењених уметности.

Ученицима је било интересно и веома су активно учествовали. Неко је нацртао ципеле, хаљину, шешир, торбицу, огрлицу. На крају Цица је била обучена и спремна за матурско вече. Ми смо се са њом сликали за успомену.

Толеранција

У петак 19. октобра одржана је радионица на тему толеранције. Радионица је одржана у оквиру кампање о толеранцији у којој учествују све земље Европске уније, Србија и Македонија. Ученици су показали у којим ситуацијама људи морају показати толеранцију. Кроз ситуације у аутобусу, на стадиону, у школи, показали смо како треба а како не треба да се понашамо. Часу су присуствовали представници Организације креативног окупљања (ОКО), носиоци кампање за Србију.

Заштитни знак Дечијег октобарског салона

Дечији октобарски салон је манифестација која траје 42 године. У Музеју примењених уметности ученици су учествовали у ликовној радионици на којој су израдили плакат и заштитни знак. У изради знака наши ученици су показали маштовитост и креативност.

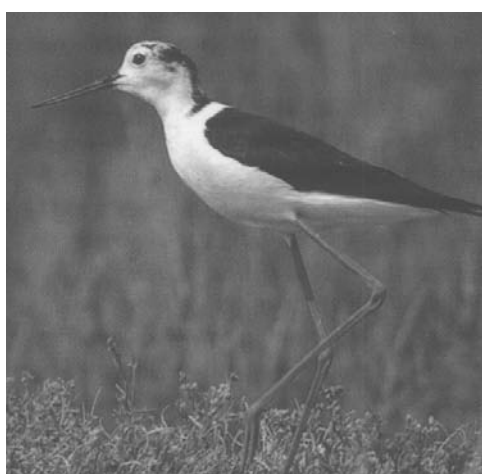
Школски дан на Сајму књига

Двадесет петог септембра посетили смо 52. међународни сајам књига. Љубав према књизи и лепој речи учинили су нас још једном активним учесником сајма.

На дигиталним крилима

У Галерији науке и технике САНУ посетили смо необичну изложбу фотографија птица које се могу видети само на Скадарском језеру и Јадранском мору, аутора Ондреја Визија.

Стране припремили:
наставници Весна Сибиновић-Миленковић, Мирјана Бојанић,
Милош Марјановић
Фотографије: Иван Беадер, Бранко Симић, Ненад Лалић,
Радован Мићановић, ученици средње школе

Моје прво место Шеста трка глувих Београда - Ада 2007

Градска организација глувих Београда организовала је трку, која је одржана 23. октобра 2007. године. Трчало је 250 глувих особа на стази дугој седам километара и седамсто метара. Стазу сам истрчао за тридесет један минут и освојио прво место. Пехар Скупштине града предао ми је наш прослављени атлетичар Фрањо Михалић. Био сам срећан и поносан што сам освојио прво место. Пехар сам показао друговима и другарицама. Желим да се и даље такмичим и да освајам прва места.

Ервин Шакири III/3 С.Ш.

Трчи, трчи... Аземина!

Двадесет трећег септембра 2007. године одржана је Шеста трка глувих Београда, свих старосних доба. Само смо у једном били исти, имали смо исте мајице и трчали 7700 метара.

Када су са старта кренуле девојчице, међу њима сам била и ја. Говорила сам себи: "Дај све од себе и буди у првих пет. Трчала сам као да ме неко јури. Добила сам неку снагу а ноге су ме носиле све брже и брже." Трчи, трчи, трчи" – говорила сам себи.

Нисам ни схватила да пролазим кроз циљ али сам чула повике: „Аземина, Аземина..."

Била сам пресрећна јер сам стигла прва. Дисала сам брзо и дубоко што од трчања, а што од узбуђења. Много сам срећна што сам освојила прво место, и што сам добила пехар и медаљу.

Аземина Каси III/2 С.Ш.

Међународни фестивал фризера у Бару

Тридесетог септембра 2007. године одржан је Међународни фестивал фризера и козметичара у Бару.

На овом фестивалу нашу школу је представљала ученица Пајић Магдалена у категорији јуниора. Такмичила се у изради пунђе. По доласку у Бар, Магдалена је вежбала пред такмичење. Њена сигурност и спретност су најављивали добре резултате. Конкуренција је била велика. Као и на сваком такмичењу и на овом је било

треме. Присутан је био и страх да ли ће се рад завршити на време. Магдалена је успешно завршила свој рад. Нестрпљиво смо чекали резултате.

Један од победника била је и наша Магдалена. При проглашењу победника, председник клуба фризера "Београд" честитао јој је и пожелео још награда. Магдалени је честитала и тренер клуба фризера "Београд" Валентина Простран.

Поносим се својим ђацима. Честитавши Магдалени желела сам да ове дивне тренутке поделим са ученицима и наставницима наше школе осећајући овај успех као заједнички у даљој афирмацији наше школе.

Светлана Матовић

Здрава животна средина

Шеснаестог октобра организована је ликовна изложба у оквиру манифестације "Здрава животна средина и здрава храна" у Градском комитету за здравље, Нови Београд. Изложени су интересантни ликовни радови на тему здраве животне средине. На изложби, нашу школу је представљала Анђа Бајчетић, ученица V/1 разреда, ликовним радом у жанру илустрације. Рад је освојио прву награду, а Анђа је добила и многобројне поклоне које је поделила са својим друговима и другарицама.

Ксенија Тодоровић

Трећа награда на 42. Дечијем октобарском салону

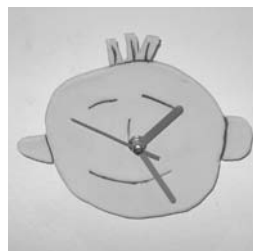
Осамнаестог октобра 2007. године, у Музеју примењених уметности у Београду, отворен је 42. Дечији октобарски салон. Тема овогодишњег салона била је дизајн, тј. осмишљавање и обликовање различитих предмета за свакодневну употребу. На овој изложби учествовало је педесет школа из Србије, једна из Русије, четири из Француске и три школе из Италије.

Јелена Боромиса, ученица седмог разреда наше школе, учествовала је са радом јастуче, изведеним у батик техници, који је реализован у креативној школској радионици Ксеније Тодоровић. Ученици осмог разреда реализовали су пројекат "Мој сточић"

(привесци, сатови, шоље, тацне за колаче) у креативној радионици коју води Дивна Дмитривић. Аутор цртежа "Чикице" на овим радовима је бивша ученица наше школе Гордана Недељковић.

Овом групном раду жири 42. Дечијег октобарског салона доделио је трећу награду.

Дивна Дмитривић

Наши победници - пливачи

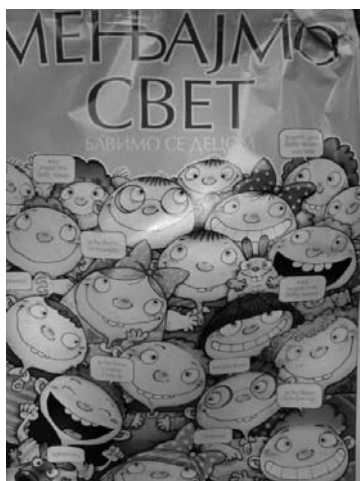
Двадесет петог октобра 2007. године на базену "Бањица" одржано је Првенство Београда у пливању за лица са инвалидитетом. Такмичење је одржано у дисциплинама 50 и 100 метара слободно. Такмичари су били сврстани у три узрасне групе у мушкој и женској конкуренцији. Наши ученици су остварили запажене резултате. Прва места су освојили: Стојан Бошкић, Магдалена Пајић, Сандра Манојловић, Стефан Мијаиловић и Ерђан Мароли. Друга места су освојили: Душан Крстић, Дајана Ранђеловић, Анђа Бајчетић и Никола Бричић. Треће место заузели су: Радован Мићановић и Иван Стевановић.

Верујемо да ће нам наши пливачи осветлити образ и на наредним такмичењима.

Дарко Ђорић

Мењајмо свет

У оквиру Дечије недеље, 5. октобра испред Павиљона „Цвијета Зузорић“ одржан је хепенинг „Мењајмо свет“. Кроз песму, игру и дружење ученици београдских основних школа показали су својим другарима значај другарства, а одраслима су поручили да се дечија права морају поштовати. У програму су учествовали и познати писци за децу.

Милош Марјановић

Сава у срцу

Двадесет осмог октобра 2007. године одржана је еколошка акција „Сава у срцу“. Учествовали су ученици основних и средњих школа са територије Савског венца. Наши ученици су учествовали у амбијенталном уређењу савског приобаља и чишћењу реке Саве од чврстог отпада. Одржан је еколошки час и изложба ликовних и литерарних радова. На крају акције ученици су добили пригодне поклоне.

Горица Живановић

Једнодневни излет ученика основне школе у Јагодини

У четвртак, 4.10.2007. године, ученици и наставници основне школе су кренули на једнодневни излет у Јагодину. Стигли смо после два сата пријатне возње. Прво смо посетили Завичајни музеј где су ученици разгледали занимљиве експонате из дуге историје града, уз коментар кустоса. Потом смо обишли Зоолошки врт. У врло чистом и сређеном парку, препуном цвећа, животиње су смештене у простране и лепе кавезе.

Јагодинска телевизија "Палма плус" је интервјуисала наставнике и ученике поводом Дечије недеље. Затим смо обишли Аква парк, новоизграђени комплекс базена, тобогана и осталих садржаја за спортове на води. Ручали смо у јагодинској школи за децу оштећеног слуха "11. мај". Наше колеге и ученици школе су били изузетни домаћини. Деца су уживала у дружењу и спортским активностима, а наставници у пријатељској размени искустава.

Зорица Поповић

А сада да се забавимо...

1. МАЛО ЧИТАЈ, МАЛО ЛИШИ

ИСПОД СЛИЧИЦА НАПИШИ ПОЧЕТНА СЛОВА.

 ЈЕ ХТЕЛА ДА ОБРАДУЈЕ

 . ОТИШЛА ЈЕ У

ДА БЕРЕ
 . НИЈЕ ВИДЕЛА

ДА ПАДА
 . УПЛАШИЛА СЕ.

ТО ЈЕ ВИДЕО ЈЕДАН
 И ПОМОГАО

ЈОЈ ЈЕ ДА НАЂЕ
 ДО

ОД ТАДА СУ
 И

2.

ШТА СЕ ДОГОДИЛО

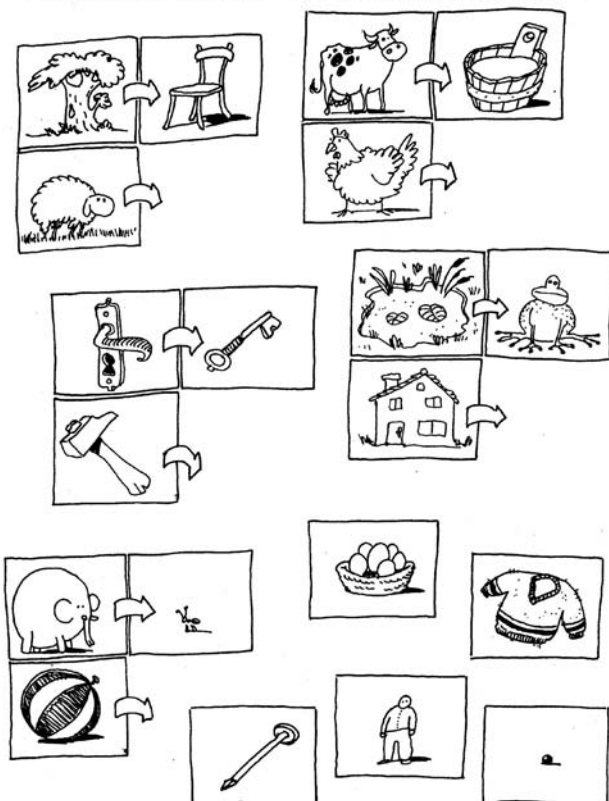

Обој онај низ слика за који мислиш да је прави.

Испричај причу по том низу.

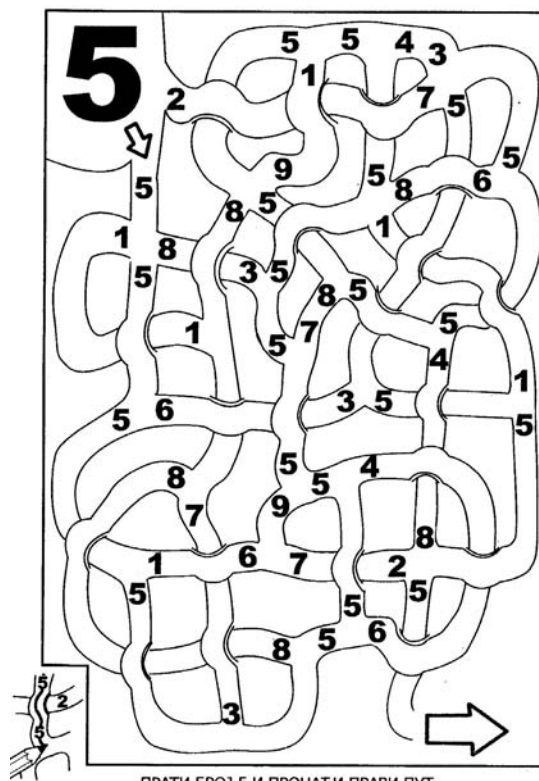
3. СТАВИ ЧЕТВРТУ СЛИКУ НА ОДГОВАРАЈУЋЕ МЕСТО

НАЈБОЉИ ПРИЈАТЕЉИ.

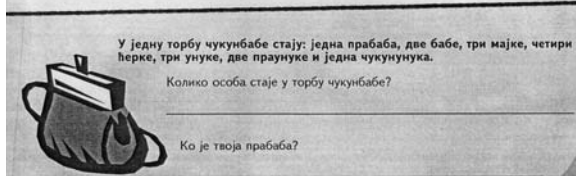
4.

ПРАТИ БРОЈ

ПРАТИ БРОЈ 5 И ПРОНАЂИ ПРАВИ ПУТ

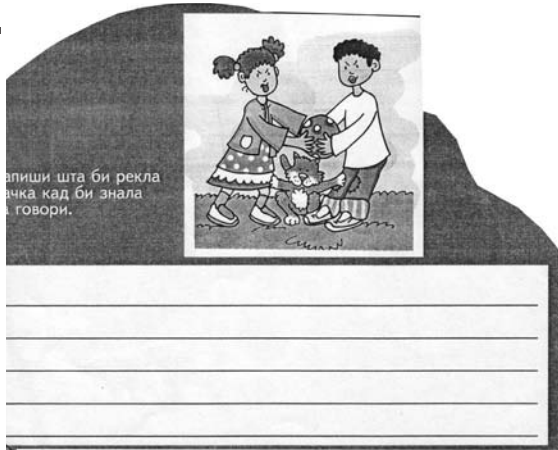
1. Како се број 66 може повећати за своју половину, а да се с њим не обављају никакве рачунске операције?

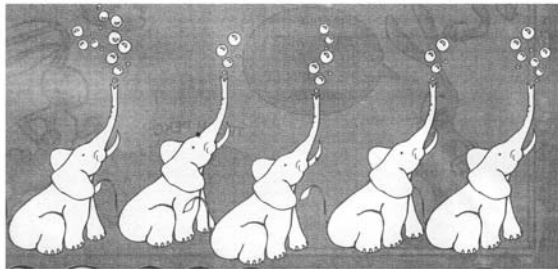
2. КАКО СЕ ОГЛАШАВАЈУ ДОМАЋЕ ЖИВОТИЊЕ?

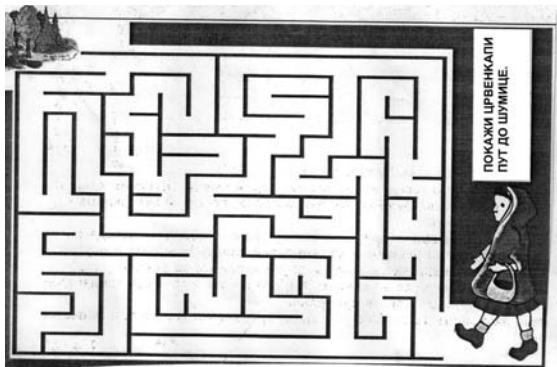
- 3.

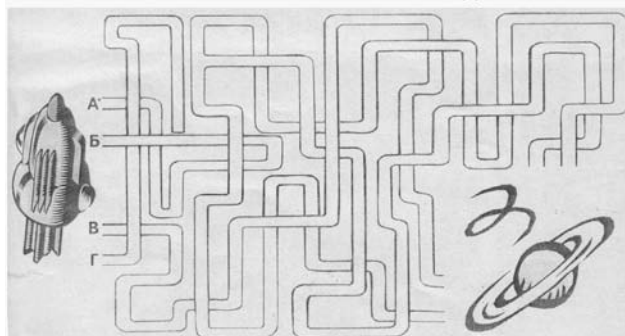
4. ПРОНАЂИ И ОБОЈ СЛОНОВЕ КОЈИ СУ НАПРАВИЛИ ИСТЕ БАЛОНЧИЋЕ.

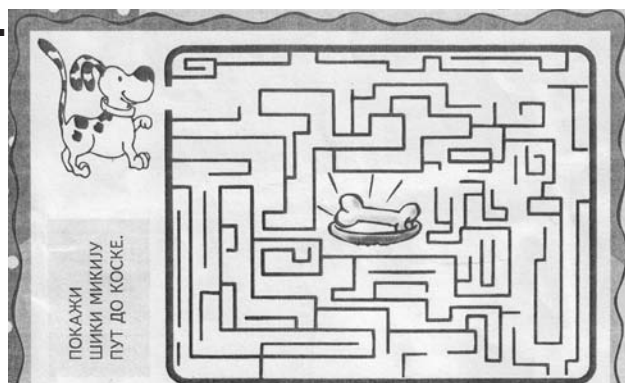
- 5.

6. КОЈИМ ПУТЕМ ЋЕ СВЕМИРСКИ СТИЋИ ДО ПЛАНЕТЕ?

- 7.

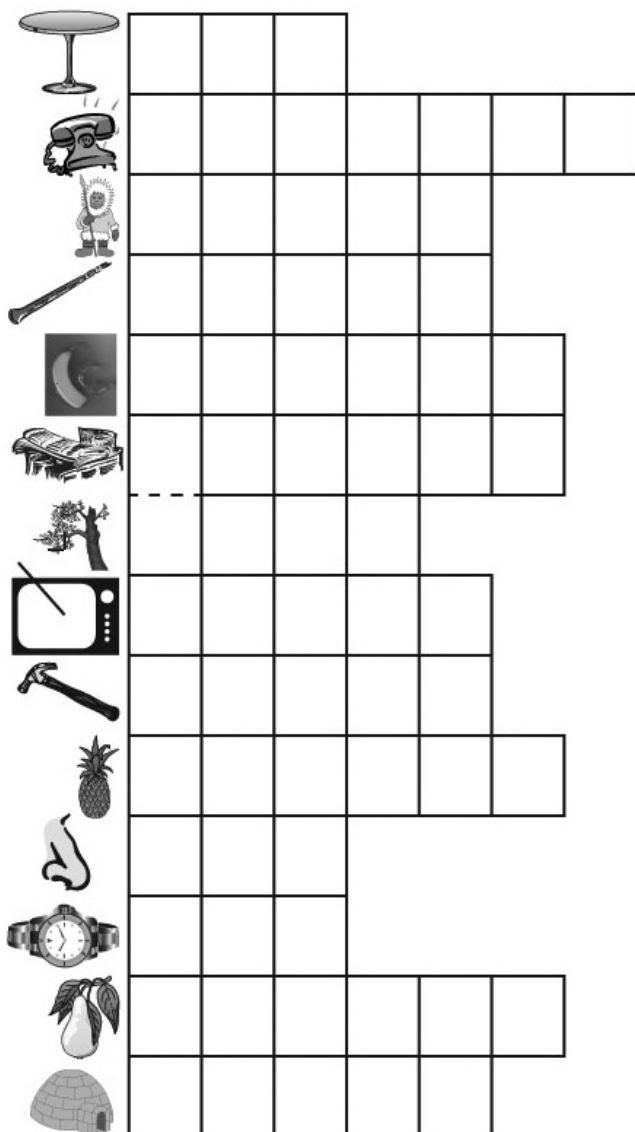
- 8.

- 9.

1. Укрштеница

2. Асоцијације

А	Б	В	Г
8x3	Јул	Наша	Колач
сата	Август	Основна	Свећа
12x2	Септембар	Средња	Свештеник
6x4	Октобар	Виша	Гости

3. Домине

4. Правилно повежи занимања познатих људи

Леонардо да Винчи

Никола Тесла

Иво Андрић

Душан Басти

Бред Пит

Карађорђе Петровић

Сликар

Спортиста

Глумац

Књижевник

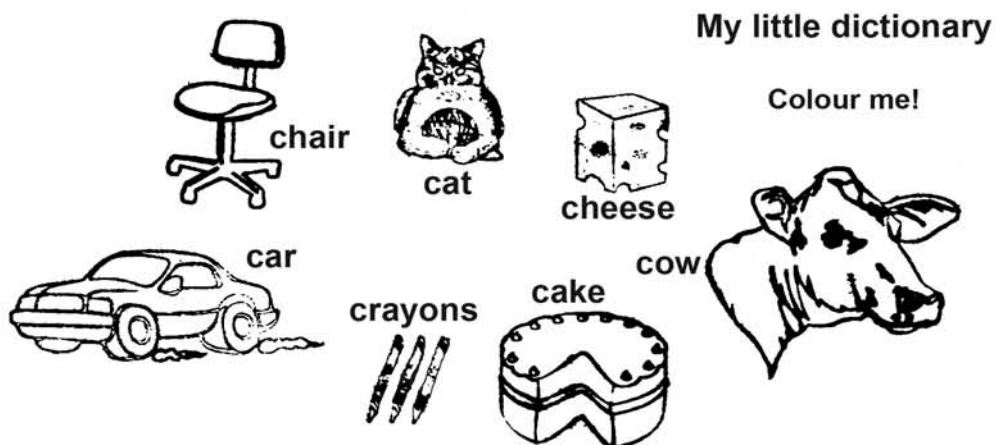
Историјска личност

Научник

5. Избаци уљеза

ПРОЛЕЋЕ
ЛЕТО
ЈЕСЕН
ЗИМА
МАЈ

Решене: 1. Стефан Дечански 2. А. 24 Б. Новембар В. Школа Г. Слава
 Коначно решење: Дан школе 3. НОВЕМБАР - Дан школе 4. Леонардо да Винчи - Сликар
 Никола Тесла - Научник Иво Андрић - Књижевник Душан Басти - Спортиста
 Бред Пит - Глумац Карађорђе Петровић - Историјска личност 5. Мај - остало су годишња доба

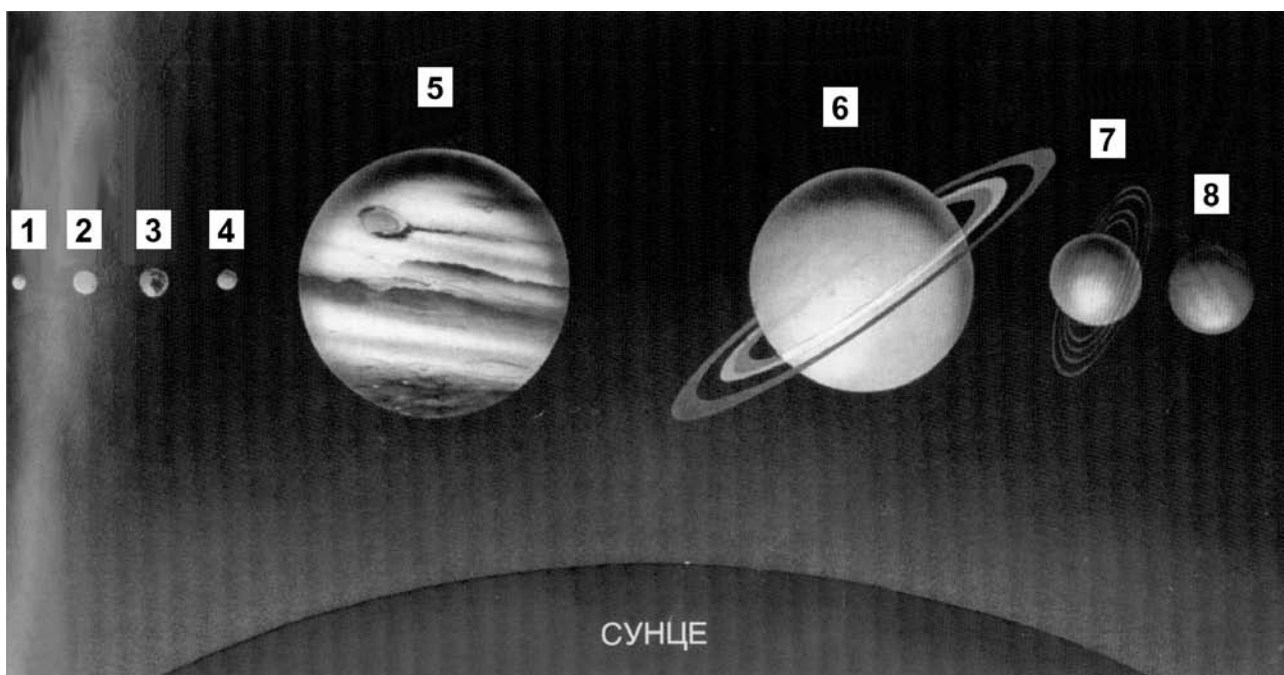
Language in the classroom

У свемиру

Посматрај слику и допиши називе планета Сунчевог система:

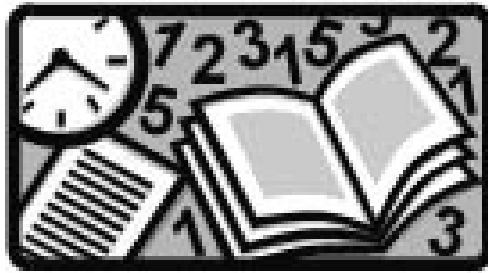
1. _____	5. _____
2. _____	6. _____
3. _____	7. _____
4. _____	8. _____

Одговори на питања:

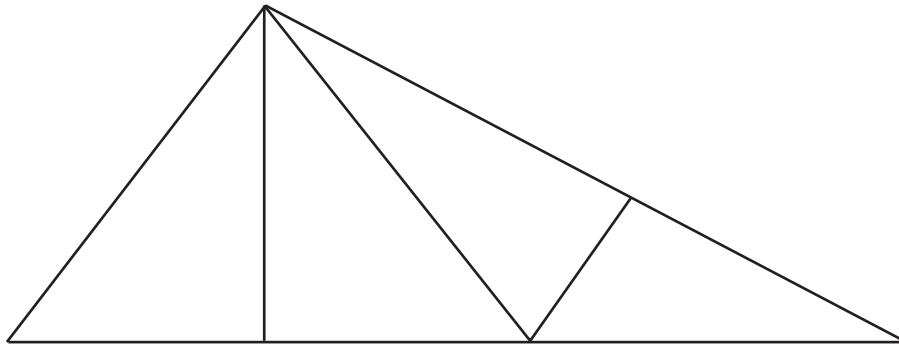
1. Која је највећа планета Сунчевог система?
2. Која је најмања планета Сунчевог система?
3. На којој планети ми живимо?
4. Шта је Сунце?
5. Зашто је Сунце за нас најважнија звезда?

Решања: Меркур, Венера, Земља, Марс, Јупитер, Сатурн, Уран, Нептун
1. Јупитер 2. Меркур 3. На Земљи 4. Звезда 5. Даје нам светлост и топлоту

1. Како распоредити 12 људи у 6 редова тако да у сваком реду буде по 3 човека?

2. Колико је троуглова на слици?

3. Пронађи правило и упиши број који недостаје:

4	14	2	8
8	8	8	8
6	11	5	?

4. Колико се добија када се 3 десетице помноже са 2 десетице?

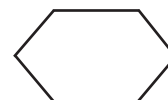
5. Авион прелети раздаљину од А до Б за 1 сат и 20 минута, а од Б до А лет му траје 80 минута. Како ћеш то објаснити?

6. Јоца и Моца имају исти број кликера. Ако Јоца да Моци 10 кликера, онда ће Моца имати више кликера од Јоце. За колико?

5) Не постоји разлика, време је исто 6) 20 кликера више

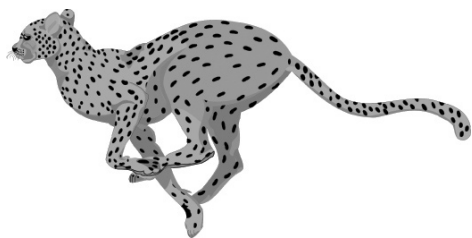
2) 8 троуглова 3) број 8, $(4+8)/2=6$ итд 4) 600

Решења: 1)

Да ли сте знали за ове интересантне чињенице?

Рекорди у спринту

Гепард је најбржа животиња на свету. Он може да трчи сто километара на час као аутомобил. Ако гепард трчи пребрзо на великој раздаљини може угинути. Након трчања овој животињи је потребно двадесет минута да се расхлади. То чини дишући сто педесет пута у минути.

Животиње солитери

Жирафе су највише животиње на свету. Оне могу да порасту и до шест метара у висину. Дуги вратови им омогућавају да се протегну високо у крошњу дрвећа и једу лишће које ниједна друга животиња не може да дохвати. Сваког дана жирафе проводе око дванаест сати жваћући шездесет пет килограма лишћа. Када пије воду има потешкоћа због дугог врата. Тада мора да рашири ноге као да хоће да направи шпагу. Пеге на телу могу да буду упадљиве, али у ствари оне су камуфлажа за грабљивице. Стари Римљани су жирафу назвали "камелопард". Због шара су мислили да су ове животиње полу гепард а пола камила. Свака жирафа има своје посебно обележје, нешто као отисци прстију код људи. Жирафе се међусобно препознају по изгледу свог "одела". Не могу се препознавати по звуку јер су нечујне.

Камелеони

Ове способне животиње мењају боју свог тела. Сваки камелеон има мали спектар боја, оне се задржавају на површинама на којима се камуфлирају. Имају добар вид и могу да покрећу појединачно оба ока, једним траже плен а другим осматрају има ли непријатеља у близини. Језик му је дуг колико и тело или чак и дужи. У секунди исплази језик и зграби плен.

Савршена камуфлажа

Жирафе имају пеге, зебре имају пруге а антилопе имају и једно и друго. Имају велике беле пеге између очију и по образима, мање пеге на задњем телу и пруге на бочним странама. Овакве шаре су савршена камуфлажа. Када стоји мирно у високој трави иза жбуна, она је скоро невидљива. Пругасти

коњи зебре су заиста афрички дивљи коњи. Попут жирафа свака зебра има своје посебно обележје у шарама. Не постоје две исте зебре. Пруге им помажу да се прикрију у полумраку зоре када лутају од свог ноћног боравишта до места за испашу и у сумрак када се враћају кући.

Дан у Ботаничкој башти "Јевремовац"

Четврти септембар. Био је диван, сунчан дан. Моји наставници, другови и ја кренули смо у Ботаничку башту. Нисам била одушевљена, јер сам и раније била у Ботаничкој башти, али наставница Весна нас је убедила да треба да идемо и није погрешила. Када смо ушли у Ботаничку башту осетила сам се као да сам ушла у неки други свет. Разноврсно дрвеће, цвеће, биљке које никад раније нисам видела, учиниле су да се нестварно осећам. Шетали смо уређеним стазама и удисали мирис природе. Било нам је изузетно лепо. Обишли смо целу башту, видели Јапански врт и прелепе наранџасте рибе са црним шарама, које сам први пут видела. Завршили смо са обиласком јапанског врта. Наставници и моји другови су кренули напоље, али мени се није ишло. Тако сам се лепо осећала да нисам желела да прекинем чаролију. Погледала сам у Стојана, Драгану и Милану и видела да и они исто осећају. Желели смо још да останемо. Нас четворо је наставило шетњу. Сада се осећао још већи мир. Имали смо осећај да Ботаничка башта припада само нама. Осећај је био изузетан!

Тако сам провела један незабораван дан.

Зорица Куртишевски IV/1 С.Ш.

Стари занати

У четвртак 20. септембра посетили смо "Интернационални сајам старих заната" који се одржавао на Калемегдану у склопу дана Европске баштине. Изложба је одржана на Калемегданској тврђави и ту смо се упознали са старим занатима. Видели смо радове на стаклу, било је ту минђуша, привезака у разним бојама, кошуље и сукње ручно рађене, украсно суво цвеће и корпице са цвећем, народне ношње, керамичке посуде. Веома је занимљиво било видети шта све људи могу својим рукама да направе и са колико љубави и поноса нам то приказују.

Драгана Тодоровић IV/1 С.Ш.

Како сам се провела у Јагодини

У четвртак смо ишли на излет у Јагодину. Возили смо се аутобусом. Прво смо посетили музеј. После смо ишли у зоо-врт. Тамо смо видели пуно различитих животиња. Ја највише волим тигрове. После зоолошког врта смо ишли у Аква парк. Тамо смо видели пуно базена и тобогана. Тобогани су много лепо и има их у разним бојама и величинама. После Аква парка смо отишли у школу да се упознамо са новим друговима и другарицама. У школи смо ручали. После ручка смо играли фудбал и многе друге игре.

Хелена Грујоски IV/1 О.Ш.

Како сам се провела у Јагодини

Путовали смо лепим аутобусом. У Јагодини смо били у зоо-парку. Тамо сам видела: лава, жирафу, камилу, меду, змију, птице, рибе, веверицу. Било ми је лепо.

Маријана Николић IV/1 О.Ш.

Моји успеси

Ја имам осамнаест година. Мислим да сам доста ствари научио, али имам још пуно жеља. Сада идем у IV разред средње школе. Био сам до сада одличан ученик и ученик генерације у основној школи. У седмом разреду сам освојио прво место на Републичком такмичењу из математике. Сви су ми рекли да ми је то велики успех. Увек сам био успешан у спорту. Учествовао сам на многим такмичењима у кошарци, фудбалу, шаху и освајао сам прва места. Мој велики успех је био и када сам научио да скијам. Био сам са друговима и наставницима на Копаонику. Планина је велика и било је пуно снега. У почетку је било тешко. Често сам падао и устајао али био сам упоран. Прве године научио сам основна правила, а друге пуно више. Био сам срећан, скијање ми се много свиђа.

Иван Беадер IV/1 С.Ш.

Мој највећи успех

Никад нећу заборавити највећи успех у мом животу. Он се десио на Републичком школском такмичењу у Крагујевцу. Дуго сам се припремала. Тренирала сам у мојој школи, маштајући о успеху. Кад сам кренула са старта трке на 100 метара, из све снаге сам трчала према циљу у жељи да стигнем прва. И заиста на циљу сам била прва. Победила сам. Радовала сам се успеху и освојеној златној медаљи. Затим је дошла трка на 300 метара. И у тој трци сам освојила прво место и златну медаљу. Моја радост је била неизмерна. Две златне медаље красиле су мој врат. То је био мој највећи успех, испунио ме је поносом и остаће ми у трајном сећању.

Драгана Тодоровић IV/1 С.Ш.

Волела бих да ми се деси

Свако од нас има своје мале тајне, скривене жеље и надања. Као и сви тако и ја када затворим очи видим једно лепо лице и будна сањам. Сви који ме познају знају да волим једног дечка из школе. Све моје мисли су окренуте према њему. Моје очи упрте су у њега и само њега виде. Када затворим очи пред собом видим његово лице, косу боје зрелог жита и најлепше очи на свету. Најтежа је на свету неизвраћена љубав, а моја љубав је управо таква. Сваки пут кад га видим у мојим грудима се појави тај непријатан осећај празнине, а грло ми се стегне као да ме нека невидљива рука гуши. Ја знам да су то невидљиве руке љубавних мука. Волела бих да се све ово промени, да ми коначно каже да ме воли и да својом љубављу попуни празнину у мојим грудима. Свако вече, када одем на спавање, тихо се помолим Богу и замолим га да ми коначно подари срећу. Старији ми кажу да су то слатке муке, да ће све то проћи и да праве љубави тек долазе. Ја не могу да чекам будућност, ја желим да живим и волим сада. Желим да волим и да будем вољена. Ја само желим да ми се деси љубав, па зар је то много?

Јована Тодић II/5 С.Ш.

Животиња коју волим

Од свих животиња највише волим псе. Ја имам пса и име му је Сремац. Добио је име Сремац зато што га мој тата донео из Срема. Он је велики пас црне боје. Очи су му браон боје и сваки пут када дођем из школе он је срећан и скаче када ме види. Ја мом псу стално дајем да једе и сваки дан га шетам. Сремац се пуно радује томе и увек ме испрља. Ја волим многе животиње мачке, птице, рибице, али највише волим мог пса. Ја сам сада у Београду и много ми недостаје мој пас. Недостаје ми да га пазим и шетам. Он је за мене најбољи пријатељ, не желим да га изгубим. Једва чекам да дођем кући да бих га поново видео.

Милан Суботић I/3 С.Ш.

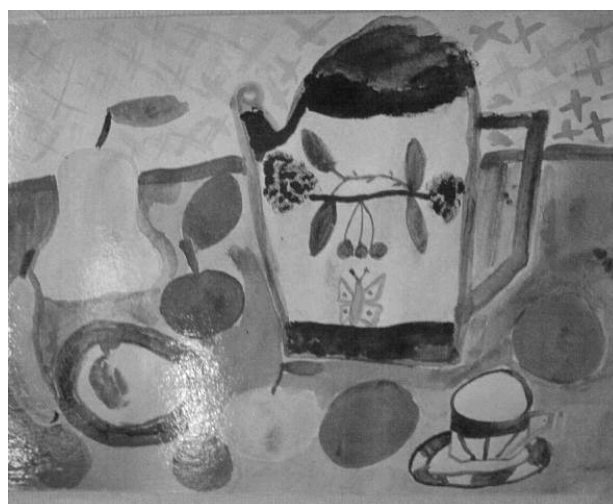

На крилима младости

Осећам се као да ћу да полетим. Млада сам, срећна, препуна планова. Не знам ни сама шта се дешава. Сваки дан дочекујем с осмехом на лицу, сви ми говоре да ми очи сијају, да зрачим. Предивно се осећам. Желим да се овај осећај никад не промени и да увек имам осамнаест година, да уживам у сваком дану своје младости. Размишљам о будућности и чини ми се да ћу наћи свој прави пут. Док корачам улицама ноге саме поигравају и осећам опојне мирисе и када нема цвећа око мене. Знам да ће се то променити, да је немогуће да се увек тако осећам, али нека, сада осећам да је живот леп. Срце ми трепери препуно радости и љубави. Корачам на крилима своје младости и осећај је непоновљив.

Зорица Куртишевски IV/1 С.Ш.

Волим да цртам

Волим да цртам. Када порастем желим да будем позната сликарка. Цртала сам разне цртеже за школске новине. За један цртеж добила сам награду. Срећна сам због тога. На том цртежу су животиње: зец који једе купус, шаргарепу, крава која нам даје млеко, свиња од које имамо месо, воће које има пуно витамина, мед који праве вредне пчеле.

Анђа Бајчетић V/1 О.Ш.

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

“Развитак”, година IV, број 9
Часопис ученика и наставника школе
“Стефан Дечански”
www.os.stefan.decaniski.znanje.info
e-mail: decaniski@infosky.net

Издавач:

Школа за оштећене слухом-наглуве
“Стефан Дечански”
11000 Београд
Светозара Марковића 85

Директор:

Лепосава Петровић

Редакција:

Литерарна секција

Уредници:

Милош Марјановић,
Ива Урдаревић
Мирјана Бојанић
Весна Сибиновић-Миленковић

Лектура и коректура:

Биљана Каличанин

Техничка припрема:

Мирјана Бојанић и ученици I/3, II/5 III/4 и IV/1 С.Ш.

Компјутерско-графичка припрема:

мр Славенка Јанковић

Штампа:

“ТРГОВИД”

Београд

Београд, 24.11.2007. године

ДЕЧАНИ, ЦРКВА ХРИСТА ПАНТОКРАТОРА

Задња страна корице:
фотографије из архиве Савеза глувих и наглувих
и школе "Стефан Дечански"

1
8
9
7

2
0
0
7

